

מ"ת (תל אביב) 50516-08-23 - מוסטפא שקרא נ' מדינת ישראל

מ"ת (תל-אביב-יפו) 50516-08-23 - מוסטפא שקרא נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 50516-08-23

מוסטפא שקרא

נגד

מדינת ישראל

עו"ד רותם נוימן וסרמן

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[03.01.2025]

כבוד השופט עלאא מסארווה

ע"י ב"כ עו"ד ווליד כבוב

החלטה

לפני בקשה "לפתיחת חלונות התאווררות באיזוק אלקטרוני", במסגרת בקשה לעיון חוזר בהחלטת מעצרו של המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירת רצח בצוותא בנסיבות מחמירות. תחילה, נעצר המבקש עד תום ההליכים. במסגרת ערר לבית המשפט העליון, ובהסכמת התביעה, הוחזר התיק לבית המשפט המחוזי לצורך קבלת תסקיר מעצר שיבחן אפשרויות חלופיות. התסקיר המליץ על מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט המחוזי, ביום 15.2.24, אימץ את ההמלצה של שירות המבחן. בסופו של דבר ולאחר עררים לבית המשפט העליון, ביום 4.3.24, הועבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני, ולא בלי התלבטות. המבקש שוהה מאז במעצר בפקא"ל כ- 10 חודשים, לאחר ששהה במעצר ממש במשך כ- 8 חודשים. בין לבין, ועוד בהיותו במעצר מאחורי סורג ובריח, התחתן המבקש עם בחירת לבו, והיא הפכה לערבה מפקחת עליו. המשיב מצוי במעצר באיזוק בעיר רמלה. העבירות בוצעו בעיר תל אביב - יפו. המבקש נטול עבר פלילי. מאז מעצרו, יצא המבקש, חלקן בהסכמת המשיבה, לצרכים קונקרטיים, כגון: טיפולי שיניים, טיפולים פיזיותרפיים, בדיקות רפואיות, יציאה לחג, ולבית העלמין לקבר הוריו. לטענת המבקש, בקשתו להתאווררות היא בגדר בקשה הומינטרית, כדי לאפשר למבקש לשהות במחיצת בתו (ילידת 2016) מנישואין קודמים, ביקורי משפחה קרובה, סידורים לבנק, ביטוח לאומי, קניות עם אשתו עמה התחתן בעוד במעצר ומאז שוהים יחדיו במעצר באיזוק משך תקופה ממושכת. המבקש מפנה לכך שהבקשה נועדה לקיים את תנאי המעצר לאורך זמן.

המבקש הפנה להחלטות רבות של בית המשפט העליון בהן ניתנו חלונות אוורור גם בתיקים חמורים, וזאת בשים לחלוף זמן, לעתים זמן קצר מהתקופה בה שוהה במעצר באיזוק כאן, וזאת תוך התחשבות בקושי להימצא בין ארבע קירות לאורך חודשים רבים.

המבקש מציע לנקוט בעניינו בגישה הדרגתית, בדרך של פתיחת חלונות התאווררות. מאותה סיבה של "גישה הדרגתית", התביעה מתנגדת בתוקף לבקשה. נטען כי לנוכח חומרת המיוחס למבקש, לקצב התנהלות ההליכים, אין בזמן שחלף כדי להביא לשינוי בתנאי מעצרו בפקא"ל של המבקש.

התקיים דיון לפניי במהלכו חזרו הצדדים על טענותיהם. ב"כ המאשימה, הדגישה את הצורך להתחקות אחר מקום הימצאו של המבקש בכל רגע נתון, על רקע מעורבותו בתיק רצח, וכי אין לאפשר למבקש, בדרך של "התאווררות" לצאת מהמעצר לתכליות שאינן עומדות בדרישות החוק והפסיקה.

נקבע בחוק כי ניתן להתיר יציאה ממעצר באיזוק אלקטרוני אך לתכלית ראויה. החוק מונה תכליות מסוימות כגון קבלת טיפול רפואי מסוגים שונים, פגישה עם קצין מבחן, ומוסיף שיכול שהיציאה תהיה לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שירשמו.

לכאורה, ועל פי החוק, שיקול הדעת השיפוטי המופעל בבקשות ליציאה ממעצר בפיקוח אלקטרוני, אמור להיות פרטני, לפי בקשות קונקרטיות, ומכאן הקושי בקבלת בקשה "לשעות התאווררות" ללא הצבעה על צורך קונקרטי. כך למשל, נקבע ב בש"פ 8631/21 מדינת ישראל נגד ואיל חוסין (2021) כי התכליות שלשמן ניתן לפתוח חלונות בעת מעצר בפיקוח מנויות בסעיף ואלה אינן כוללות התאווררות. עוד נקבע כי פסיקה אימצה גישה מצמצמת באשר לפתיחת חלונות פיקוח קבועים לשם יציאה ממעצר בפיקוח אלקטרוני ללימודים, לתפילה, לעבודה וכיוצא באלה, ולכן, מכוח קל וחומר, אישור לפתיחת חלונות פיקוח לצרכי התאווררות במהלך מעצר בפיקוח אלקטרוני, יינתן רק במקרים חריגים המצדיקים זאת. באותו עניין נקבע כי תקופה קצרה של חודשיים וחצי ללא הפרות אינה מצדיקה חריגה מהכלל, כאשר המעצר באיזוק ניתן באותו מקום (כפר) שבוצעו בו העבירות החמורות בגין הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני.

בבש"פ 77/17 פלוני נגד מדינת ישראל (2017), נפסק: "ואף אם אין לשלול לחלוטין חלון התאווררות, ודאי שיש להחיל כאן גישה מצמצמת למקרים חריגים".

אלא שעיון בפסיקה של בית המשפט העליון ושל הערכאות הדיוניות מלמד שהמציאות לעתים מכתובה צורך בהגמשת מה של הכלל (ראו למשל, בש"פ 488/21 מדינת ישראל נגד עאסי (2021), פסקה 21 להחלטה), בש"פ 966/16 זידאן נגד מדינת ישראל (2016), פסקה 9 להחלטה). בית המשפט העליון (כב' השופט י' עמית כתוארו אז) קבע כי: "עם זאת, נוכח האמור בבקשה, ועל מנת להקל על המבקש להמשיך לשהות בתנאי המעצר (ונעיר כי יש להניח מהמשפט יתארך נוכח העבירה המיוחסת למבקש) - אני נעתר לבקשה במובן זה שהמבקש יהא רשאי לצאת לחלון התאווררות... למשך שעתיים מדי יום... " (בש"פ 326/18 סעדי נגד מדינת ישראל (2018)). כך בבש"פ 2293/18 מדינת ישראל נגד פלוני ואח' (2018) נקבע כי ניתן להקל בתנאי על דרך שעות התאווררות וזאת לאחר שהייה במעצר בפקא"ל משך 9 חודשים. בהחלטה אחרת (בש"פ 144/18 פלונית נגד מדינת ישראל (2018) ניתנו שעות התאווררות "מרווחים" במעצר בפקא"ל, למרות שחלף חודש בלבד מאז החלטה, וזאת משום: "ראוי להתחיל ולבחון, עד כמה ניתן ליתן אמון בעוררת ובמפקחים". כך בתיק חמור מאוד ניתנו שעות איורור ומאוחר יותר הוסר האיזוק (בש"פ 8240/17 מדינת ישראל נגד כראג'ה (2017)).

המסקנה היא שעל בית המשפט לקמץ ידיו בפתיחת חלונות איורור ככלל.

במקרה שלפניי, מדובר בתיק רצח בצוותא בנסיבות מחמירות שנסיבותיו מלמדות על מסוכנות גבוהה מאוד. מנגד קיימות נסיבות אישיות וקושי מצטבר ומובן. התביעה אמנם הסכימה ליציאות נקודתיות, אך היא מתייחסת ברצינות תהומית לכל יציאה, כאשר היא מבקשת לקיים פיקוח הדוק על המשיב ועל תנועותיו בכל יציאה, לרבות דרישה לקבלת דיווח בדיעבד ואף בדיקה בפועל את קיום התנאים (באמצעות המשטרה).

לאור כל האמור, נדרשת בחינה זהירה, ולכן מצאתי לבקש תסקיר מאת שירות המבחן שיעמוד על שאלת הערכת המסוכנות היום, ועל בקשת המבקש לפתיחת חלונות איורור, בשים לב לחומרת התיק. יוזכר שבעניינו של המבקש הוגש תסקיר מעצר בעבר.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים וכן לשירות המבחן שיגיש תסקירו בתוך 21 ימים. תז"פ בהתאם.

לנוחות שירות המבחן ניתן ליצור עם הסנגור (עו"ד ווליד כבוב בטלפון: *****-**).

ניתנה היום, ג' טבת תשפ"ה, 03 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.